

Dejepis extra 6/2015

Časopis nielen pre tých, ktorí majú radi históriu

Bol deň pred vysvedčením, 29.6., a my sme sa vydali na dejepisnú „púť“ do Marianky, ktorá sa nachádza už v záhorskej časti Slovenska. Stretli sme sa o 7.55 pred budovou školy a následne sme MHD doputovali až do Záhorskej Bystrice. Odtiaľ bol iba kúsok do pútnického miesta Marianky. Najskôr sme prechádzali okolo už rozparcelovaných pozemkov, ktoré čakajú na novobudované vilové domy ...

... ale o chvíľu sa pred nami objavilo „záračné“ zelené údolie. Tu sme si pred „pútnickým“ kostolom, vedľa ktorého je malá a romantická kaplnka, trochu oddýchli.

Aby ste si dokázali predstaviť, aký je kostol veľký, ponúkame pohľad na kostol, pred ktorým stojí jeden z nás. Teraz však nie je označený krúžkom, tak sa ho pokúste nájsť. Viete, kto to je?

Potom sme sa vydali spoznať krásu interiéru tohto výnimočného kostola.

Ponúkame aspoň tri pohľady:

Keď sme sa vynadávali na gotické a barokové umelecké skvosty, vydali sme sa hore údolím k „svätej“ studničke. Po oboch stranách údolia bolo veľa menších romantických kaplniek a človek nemusel byť veriacim kresťanom, aby cítil silu a krásu prírody znásobenú umeleckými stavbami. Bolo nám však ľúto, že niektoré kaplnky boli dosť ošarpané. Nakoniec sme prišli k záveru údolia, kde sa nachádza „svätá“ studnička, nad ktorou je postavená malá kaplnka.

Za dievčatami, ktoré sledujú doteraz nafotené obrázky, sa nachádzajú dve sochy, ktorých autorstvo sa pripisuje dielni Rafaela Donnera. To je ten sochár, čo vytvoril aj známe súsošie v Dóme sv. Martina - kde sa tento svätec sediaci na koni delí o svoj plášť so žobrákom.

Aj my sme si medzi sebou podelili zásoby jedla donesené z domu.

Následne sme sa pomaly údolím vracali späť. V pozadí vidieť Tima ako chystá spustiť prvú „loď“, ktorá pláva do neznáma“. Jej cesta však bola veľmi krátka.

Potom sme sa ešte zastavili v mariánskom údolí na jednom zaujímavom mieste ...

... pred vstupom do banického minimúzea. Áno, doslova niekoľko sto metrov od hraníc Bratislavy sa nachádza banské múzeum. Nie je veľké, ani tak známe ako múzeá v banských mestách na strednom Slovensku, ale niekedy je menej viac. Na čo je múzeum zamerané? Aké sú podzemné priestory veľké? To možno zistíme na budúci rok. Pred múzeom si však „kapitán a projektant“ Timo pripravuje ďalšiu loďku, ktorá dostala názov Timonik (krstným otcom bol „Maxo“) a my jej želáme, aby nedopadla ako Titanic a doplavila na miesto určenia.

Po úspešnom „splave“ nás však už čakala iba cesta späť do Záhorskej Bystrice a MHD domov. Ak by ste chceli aj vy putovať do Marianky, ponúkame pohľad na turistickú mapu:

Zdroj: <http://mapy.hiking.sk/>

Návšteva Marianky sa tak stala poslednou dejepisnou exkurziou tohto školského roku. Ak všetko pôjde tak ako má, už v polovici septembra sa vydáme na ďalšie putovanie históriou našej krásnej vlasti.

Pekné prázdniny a poslúchajte!!!